

mrtva trupla kazakov. Ves kraj je polagan in v bogatem ozemlju reke Kuban bo vladal glad. Ta krvavi, nečloveški obračun z kazaki je razburil vso Rusijo.

Isti list poroča, da so uporniki na severnem Kavkazu v zadnjem času izvršili 22 napadov na sovjetske zavode, na pošte in na posamezne osebe.

V Jekaterinodarju (zdaj Krasnodaru) so bili v štab četrte divizije postavljeni štirje pekleni stroji. Pri eksploziji je bilo usmrčenih 120 oseb, med njimi 7 višjih častnikov. Krivcev seveda niso našli.

Sila rodi odpor. Boljševiki so ljudstvu obljubovali raj, a prinesli so mu pekel. Ljudstvo je razočarano in siromašno; vzeto mu je premoženje, vzeta družinska sreča. Ničesar nima več za izgubiti, zato je obupano in v obupu gre človek v boj na življenje in smrt.

Stalin je na nekem shodu v Moskvi poročal, da bo letos kolektivizacija po večini končana. Torej bo kmet v dejanju postal delavec, popolnoma odvisen od boljševiške milosti. Toda čudne razmere vladajo v nekaterih kolhozih. O takem slučaju poroča »Vozroždenie« v eni zadnjih števil: »Pred 7 leti so bili pregnani komunisti iz Estonije. Ti so osnovali pri kraju Vrudi kolhoz z imenom komunistična Tempa, ki je bil ustreljen v Estoniji. Ves živi in mrtvi inventar so vzeli na dolg. Kolhozniki — sami bivši tovarniški delavci — niso imeli pojma o poljedelskem delu. Začeli so bežati iz kolhoza, eden za drugim. In čez nekaj let ni bilo v kolhozu nobenega izmed prvotnih ustanoviteljev. Tedaj so oblasti prignale iz nekega vzgojnega doma 35 fantov od 16 do 17 let.

Vsi živé v skupnem prostoru; spé na deskah, postljanih s slamo. Hrana je slaba; pol funta kruha na dan, malo ribe, redke juhe in zvečer čaj. Hodijo strgani. Denarja ni, kdor prestopi mejo kolhoza, pride pred sodišče — tako poroča list »Vozroždenie«.

Zato ni čudno, da kolhozi niso pri ruskem ljudstvu v dobrem imenu. Na

Kavkazu pojejo naslednjo pesem, ki bi se dobesedno prestavljena v slovenskem jeziku približno takole glasila:

Dobro se v kolhozu živi,
Eden dela — sedem jih leži.
Trebuh gol, bosa petka,
Da izvrši se »pjetiletka«;
Ne bojim se mraza,
Ne bojim se hlada,
Bojim se iti v kolhoz,
Da poginil bi od glada.

A. K.

DRUŠTVENE VESTI

DEKLIŠKI TABOR V ČRENŠOVCIH.

V nedeljo po prazniku Marijinega Vnebovzotja, 16. avgusta, bodo v rle mladenke iz celoga Pomurja kot vdane Marijine hčere proslavile 1509letni jubilej preglasitve Marije kot Matere božje na efeškem cerkvenem zboru. V to svrhu bodo pohitele v Črenšovce, kjer bo ob 10. uri cerkveni govor predš. g. kanonika Časla, škof. voditelja Marijinih družb. Na zberovanju izven cerkve bo predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec tolmačil smernice sedobne dekliške prosvete. — Dekleta Slovenske krajine, udeležite se tega tabora, ki je v prvi vrsti namenjen vam! Tudi dekleta sosednih štajerskih župnij, pošljite svoje zastopnice svojim prekmurškim sestram v poset. Nej ko ta tabor dostojen svojega visokega namen!

DEKLIŠKIM ORGANIZACIJAM V POSAVJU!

Zadnje nedeljo meseca avgusta, 30. avgusta, bodo dekleta iz celoga našega lepega Posavja se zbrala v Rajhenburgu na svojem dekliškem taboru. Namen je proslava 1500letnega jubileja efeškega cerkvenega zbora in pobuda za prosvetno delo med dekliško mladino. Govorila bosta predš. g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Krščanske dekliške organizacije, pripravite dobro ta shod!

FANTOVSKI TABOR V VOJNIKU.

9. avgusta se vrši v Vojniku velik fantovski tabor za dekanijo Nova cerkev ter sosednje župnije Celje, Teharje, Sv. Jurij ob južni železnici, Dramlje, Spitalič, Konjice, Zreče, Stranice in Gornjo Prihovo. Sporedi: Ob 10. uri služba božja v župni cerkvi. Po svetem opravilu v posejilniški dvorani fantovski tabor. Glavna govornika sta dr. Basaj in dr. Vatovec, zastopnika mariborske Prosvetne zveze. Iz vsake župnije ima po en fant kratek pozdravni govor. Pohitimo vsi 9. avgusta polnoštevilno v Vojnik, kamor nas vabi mariborska Prosvetna zveza!

Sv. Peter pri Mariboru. Zadnje nedeljo v avgustu, to je 30. t. m. se vrši na Gorci pri Št. Petru fantovski tabor. Bo to praznik slovenske mladine iz Slovenskih goric in Dravskega polja. Pa vabljeni so fantje tudi od drugod. Pokažite fantje, da ste ostali to, kar so bili vaši predniki, da dedščine prednikov niste zapravili, temveč ohranili, da vam je vera očetov in jezik materin še vedno sveta, ljuba in draga, da je slovenska mladina verna in katališka in da bo takšna tudi zanaprej ostala. Natančen spored praznika slovenskih fantov se še objavi. — Dekliška Marijina družba priredi eno izmed prihodnjih nedelj izlet k Sv. Barbari v Slov. gor. k tamošnji posestrini Marijini družbi, ki jim pa bo izlet vrnila na Marlo gospojnico, 8. septembra, ko je pri nas običajen romarski shod pri M. B. na Gorci.

Prosvetno društvo v Sv. Vidu pri Ptujju na znanja, da se je otvorila na novo urejena in mnogo pomnožena knjižnica, ki je odprta vsako nedeljo. Na novo se odpre tudi čitalnica, v kateri bo vsakdo lahko dobil na razpolago vse važnejše časopise in revije. Čitalnica je odprta vsako nedeljo in praznik ves dan. Prijatelji in člani, poslužujte se knjižnice in čitalnice! — Mlado gasilno društvo v Jurovcih pripravlja lepo igro in petje.

Pasijenske igre na Polzeli. Kakor lansko leto v avgustu priredi tudi letos Katoliško prosvetno društvo na Polzeli »Pasijon«, in sicer dne 14. avgusta ob 8. uri zvečer, dne 15. in 16. avgusta pa ob treh popoldne.

*

otrovana s pečatom »ravbarjeva«, ki jo bo zaklepal do groba v kletko sramote in odljudenosti! Vsega tega se je zavedala Barbka ob svežem grobu onega, ki je bil prvi in zadnji zapisan v njenem dekliškem srcu. V znak, da bo njena zvestoba do edinega, kateremu je prisegla ljubezen tudi tedaj, ko je vedela, da je izmeček človeštva, stalna, je vsadila na sveži grob grm rožmarina . . . Po tej zaobljubi je omagalo njeno srce, zahtevalo je izstopa v solzah in tolažbo v molitvi za rajnega . . . Pozno se je vrnila s pokopališča, vračala se je nanj pogosto ob samotnih večerih, ko je zalivala rožmarin, od katerega je odnesel Francelj vršič pri njunem prvem srečanju. Vsako zimo je presadila grmič v lonec in ga negovala doma za zopetno pomlad, dokler je živel.

Rožmarinovega grma na Guzajevem samotnem grobu ob zidu na prevorskem pokopališču s čudnim napisom na lesenem križu se ni pri taknil nikdo razen Amonove Barbke, bil je to skozi desetletja — »ravbarjev rožmarin«.

Ravbarjev rožmarin!

X. poglavje.

Kaj pripoveduje o Guzaju danes priprosti narod.

Ko se je raznesla vest o Guzajevi smrti od žandarske krogle, so bili eni veseli ter rajali; drugi žalostni in potrli ter sploh niti verjeli ni-

Pred šolo.

Nadzornik: »Ovadili so vas, da nikdar ne molite pred šolo!« — Učitelj: »Res! Nikdar pred šolo, pač pa vselej v šoli!«

Gospa:

»Mina, ti tu mirno čitate knjigo, otrok se pa že cele pol ure dere!« — Služkinja Mina: »O, gospa, mene to prav nič ne moti, sem vajena otroškemu vpitju.«

Poziv.

»Izginila mi je denarnica s 40 dinarji. Najditelj ali tat se iskreno prosi, da se, če že noče vrniti denarja, javno izjavi, da denarja nisem jaz zapravil, kakor trdi moja žena. — Zajec.«